

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 2. SZÁM 2011. JANUÁR 15.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

CIRKUSZT VAGY ÉLETET?!

**TÖBB SZÁZAN FAGYTAK HALÁLRA, MÍG A POLITIKUSOK
AZ UNIÓS ELNÖKSÉG MILLIÁRDOS FÉNYÉBEN SÜTKÉREZTEK**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

HITLER ITT ÉL KÖZÖTTÜNK

Sok évvel ezelőtt történt, hogy egy magát európai léptékű politikusnak tekintő úriember úgy döntött, hogy össze kellene fogni a gaz kommunisták ellen. Az illetőt Adolf Hitlernek hívták.

A gyűlölete persze érthető, mivel emlékezett fiatalkorára, amikor a müncheni sörözők verekedéseiben néha éppen az ő legényeit verték el a kommunisták. Meg egyébként is, nem sokon múltott, hogy nem a kommunisták szereztek meg a hatalmat, hanem ő, ja és a legényei.

Az úriember szerint a gaz kommunistákat irtani kell, mivel az ő szeretett hazája belső rendjét akarják szétbomlasztani, „fenyegetve a szociális jólétet és a világbékét”. Persze, nem ilyen csúnyán mondta, a Kommunista Internacionálé elleni fellépésről beszélt. Mindjárt talált partnereket is, olaszokat, japánokat, később még magyarokat is, és közösen elhatározták, hogy „védekező rendszabályokat” vezetnek be.

Ez a kis paktum híresült el Antikointern paktumként. Ugye csodálatos?

Védekező rendszabályként az akkori high-tech-et alkalmazva tökéletes megoldásnak tűntek azok a táborok, ahova például a kommunistákat „koncentrálni” lehetett, s ahol, mint tudjuk, „a munka szabaddá tesz”.

Az úriember a szerződéshez mindjárt hozzáragasztott egy titkos megállapodást, amely már nem eszmék és kommunista szervezetek ellen hirdetett összefogást, hanem a Szovjetunió ellen. Így már kerek volt a torta.

Nem mondom, eleinte működött a dolog. Ezrével küldték a kommunistákat a

táborokba, a katonáik még Moszkváig is eljutottak. Igaz, Moszkvát már nem nézhették meg belülről, mert akkor fordult a kocka.

Mi ebből a tanulság? Nos, nincs új a nap alatt.

Azt, amit Bulgária, Litvánia, Lettország, Románia, Csehország külügyminiszterei, s persze, a mi nagyszerű európai léptékű miniszterünk, Martonyi János kitaláltak, azt már felfedezte írásunk hőse, Adolf Hitler.

Hitler itt él közöttünk, s itt fog élni mindaddig, amíg a tőkés erők ilyen mocskos eszközöket alkalmaznak.

Ja, és még valami: a Führer még azt is megtapasztalhatta, amit a mostani miniszter urak még nem tudnak, de meg fogják tudni: a kommunistákat bíróság elé lehet állítani, be lehet fogni a szájukat, sőt meg lehet őket semmisíteni, de nem lehet őket legyőzni.

BOLIVÁR KARDJA

Érdemes tanulni a latin-amerikai baloldaltól. Az európai baloldaliak többségének veszélyérzete megszűnt, nem érzékelik, hogy a tőke szépen nyugodtan és módszeresen felszámolja a kommunista pártokat, s velük együtt a munkásmozgalmat. A múlt héten Mexikóban találkoztam több latin-amerikai párt képviselőjével.

Nem kellett kérdezni, mondták maguktól: a fő ellenség az Egyesült Államok.

Még akkor is, ha a hatalmon lévő baloldali pártok normális viszonyra törekednek az USA-val. Az USA ott van mindenütt, ahol ártani lehet a térség szabadságának és függetlenségének. A latin-amerikai népeknek nem kell megmagyarázni,

hogy mi is a szabadság és a függetlenség. Mostanság ünneplik, hogy 200 éve elnyerték szabadságukat a spanyoloktól.

De ezzel szabadságharcuk még nem ért véget. Mexikót előbb a franciák, majd az amerikaiak rohanták le, Kuba az amerikai gazdagok szórakozóhelye lett.

Manapság más szelek fújnak. Kuba változások elé néz.

Nagyobb lesz a piac szerepe, változik a párt és az állam működése. Azt mondják, hogy szocializmust akarnak, és mi hiszünk nekik.

Braziliában Lula után új elnöke van az országnak. Amit csinálnak, még nem szocializmus. Talán a maximuma annak, amit a kapitalizmuson belül a dolgozóért meg lehet tenni. Azt mondják, ezen az úton mennek tovább, és mi szurkolunk nekik. Venezuelában a tavalyi parlamenti választások nem egészen azt az eredményt hozták, amit Chávez elnök és hívei vártak. A parlament nem lett „rojo-rojita”, azaz vörös-vöröseses, ahogyan az elnök előre jelezte.

Itt is és más országokban is, amelyek a társadalmi haladás útjára léptek, a szegény rétegek nagyon sokat kaptak. Anyagilag is, szellemileg is. A középrétegek, benne az értelmiség csoportjai azonban másként élik meg. Ők többre vágynak.

Amerika éppen erre játszik, a középrétegek elégedetlenségére. A szegényeket nehéz elvinni a parlamenti választásokra, de ha nem ők döntenek, akkor döntenek helyettük mások. Persze, a polgári demokrácia európai logikája nem teljesen igaz Latin-Amerikában.

Chávez a múlt héten adta át a venezuelai parlament új elnökének a hatalom jelképét, Simon Bolívar, a venezuelai és sok más latin-amerikai nép szabadsághősének kardját. Úgy tűnik, a kapitalizmus, az amerikai uralom elleni küzdelem új szakaszához közeledik, amikor már nem elég államosítani az amerikai cégeket, nem elég beszélni a forradalomról, nem elég belső reformokat hirdetni, amikor másra van szükség: Bolívar kardjára.

Apropó, kinél van Dózsa György buzogánya?

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Mivel a kormánypártok nem változtattak hozzáállásukon, az MSZP is fenntartja álláspontját, és nem vesz részt az új alaptörvény parlamenti vitájában – mondta Mesterházy Attila pártelnök. Közölte: a szocialisták nem akarják jelenlétükkel legitimálni az alkotmányozásnak nevezett „bohózatot”, számukra az új alaptörvény koncepciója és az abból vélhetően kialakuló javaslat elfogadhatatlan.

Munkáspárt: Mesterházy úrnak abban igaza van, hogy tetszik neki vagy sem, a Fidesz kétharmados többségével keresztülviszi a számára kedvező alkotmányt. Az új alaptörvény mibenléte ráadásul nem is a Parlamentben, hanem a Fidesz központban dől el. Ha úgy tetszik, az országgyűlési elfogadás ezután valóban csak bohózat, viszont az, hogy a szocialista képviselők durcás óvodásként ott hagyják munkahelyüket, szintén csak bohóckodás.

Az igazi baj azonban nem ez, hanem az, hogy az MSZP az alkotmány kapcsán mindössze módszerekkel és megfogalmazásokkal vitatkozik, az embereket igazán érintő kérdésekről viszont feltűnően hallgat. Hiszen nem csak a Fidesz, hanem a magát baloldalinak csúfoló MSZP sem akarja belevenni az alkotmányba a lakhatáshoz és a munkához való jogot, nem is beszélve az ingyenes egészségügyi ellátásról és oktatásról. Címerben ugyanaz a helyzet, a Fidesz és az MSZP is koronát akar, és nem Kossuth-címert. Ezek a fontos dolgok, a többi tényleg csak bohózat és bohóckodás.

2. A főváros vezetése úgy döntött, a jövőben nem biztosítja ingyen a Sziget Fesztiválnak a területet, hanem közterület-használati díjat kér.

Munkáspárt: Igazából itt az a kérdés, hogy miért nem kért eddig a főváros használati díjat.

A Sziget Fesztivál ugyanis már régóta nem jótékonysági diák-buli, hanem tulajdonosainak hasznot termelő üzleti vállalkozás, ahol fejeként több ezer forintos napi belépőjegyet szednek. A Sziget tavalyi költségvetése 2,65 milliárd forintra rúgott. Demszky Gábor „valamilyen” okból ingyen biztosította a területet a vállalkozóknak. Kíváncsian várjuk, hogy a Fidesz vezette Budapest kitar-e álláspontja mellett, avagy a befektetők a mai városvezetőket is „meggyőzik”.

3. A Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal egy tanulmány elkészítéséért három év alatt 70,5 millió forintot vissza nem térítendő támogatást nyújtott a Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai Kutatóintézetének

Munkáspárt: El tudják képzelni, ahogy Tamás Gáspár Miklós, avagy valamelyik másik, szabadon, és kellőképpen liberálisan gondolkodó filozófus műszaki tanácsokat ad? Avagy filozófiát teremtenek, mondjuk, a fogaskerék működéséhez? Ugye, hogy hülyeség. Mint ahogy a fenti szerződés sem más, mint az előző kormányzat prominenseinek pénzmosása. Ilyenre nem egy példa volt, s gyaníthatóan lesz a mostani kurzus alatt is. Ám kérik a jövőben az érintett filozófus urak és hölgyek írásait is ennek fényében kezelni!

4. Felkerült a Budapesti Rendőr-főkapitányság top 10-es körzési listájára Földesi-Szabó László. Az Egymásért Alapítvány kuratóriumának volt elnökét milliárdos csempészs és sikkasztás

miatt december 22-én hét év börtönbüntetésre ítélte nem jogerősen a Fővárosi Bíróság, de ítélethirdetés közben egyszerűen kísértalt a bíróság épületéből.

Munkáspárt: Az természetesen nagyszerű, hogy amerikai mintára már a BRFK-nak is van top tízes körzési listája, sőt, az Interneten is megnézhető. Hasonlóképpen jó, hogy van tízmilliárdokért létrehozott terrorellenes szolgálat, amelytől nem csak a sötétben bujkáló robbantóknak, hanem az egyszerű bűnözőknek is félni illik. Ha Földesi-Szabót az elkövetkező napokban elkapják, készséggel elismerjük, jó úton jár a hazai bűnüldözés, s nem csak szemfényvesztésről, csak a kormányfőtől függő magánhadsereg létrehozásáról van szó. Addig azonban kérdeznénk: miképp lehetséges, hogy egy, nyilvánvalóan nemzetbiztonsági információkkal is rendelkező elhárító tiszt szabadon kivonulhat a bíróságról és az országból? Továbbá, hol vannak az eltűnt tízmilliárdok, s miért nem esett szó a bíróságon egyszer sem Földesi-Szabó politikai és rendőrségi kapcsolatairól?

5. Dioxinveszély miatt német eredetű tojást foglalt le a szakhatóság az egyik fővárosi bevásárlóközpont élelmiszer-áruházában. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal további ellenőrzéseket ígér, azonban a németországi tojásimportot uniós szabályok miatt nem tudják leállítani.

Munkáspárt: Az Európai Unió bizony nem az emberekért, hanem a nagy cégekért, a szabad kereskedelemért jött létre. Világos az is, hogy a nagy uniós tagállamok a keletiekre úgy tekintenek, mint egyfajta közeli gyarmatra, ahol bármilyen eladható. Végezetül a mostani tojás-botrány arra is rávilágít, hogy a magyar kormányzat Németországgal szemben nem meri kihasználni az esetleges uniós kiskapukat, s képtelen legalább egy időre kitiltani a dioxinnal szennyezett termékeket az országból. Mint ahogy nem lép fel érdemben az azokat forgalmazó multikkal szemben sem, nem kényszeríti őket, hogy jobban megszűrjék a polcokra tett árut. A magyar fogyasztó csak fizessen az EU-tagságért: ha kell, az egészségével.

6. Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség azt javasolja, hogy változtassák meg az utcanéveket azok az önkormányzatok, ahol még a kommunista diktatúra nyomait őrzik az elnevezések.

Munkáspárt: Valóban, ha van - így a válság közepén - probléma Magyarországon, az egészen biztos, hogy elsősorban az utcanév-táblák kérdése. Az ifjú KDNP-sek, úgy látszik, mindössze a múlttal való hadakozást tudták eltanulni Semjén Zsoltéktól. Békén kellene hagyni a szobrokat és az utcákat is, s végképp nem kellene átírni minden hatalomváltáskor a történelmet.

7. Összesen 594 házat fenyeget a belvíz Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ahol jelenleg 36 település tart fenn valamilyen fokú védelmi készültséget.

Munkáspárt: Na ez például olyasmiról, amivel a fent említett kereszténydemokrata ifjaknak foglalkozniuk kellene a szó- és papírfecsérlés helyett. Igaz, ez esetben dolgozni is kellene...

DEMOKRATIKUS HÓHÉR: A FAGY

Több mint kétszázan fagytak meg eddig már ezen a télen. Hajléktalanok, magukra hagyott emberek és olyanok, akik nem tudták fizetni a fűtés- és áramszámlát. Ennyi áldozatot évtizedek óta nem szedett a hideg. A hideg? Vagy inkább a felelőtlen és közömbös kormányzat, aki semmibe veszi elesett polgárainak életét. Vagy a cinikus önkormányzatok, amelyek ugyan kipenderítik az aluljárókból a hajléktalanokat, azonban nem biztosítanak számukra megfelelő szállást.

„Holttestet találtak Fehérgyarmaton egy vízelvezető árokban. Az eljárás során megállapították, hogy az elhunyt azonos azzal az 54 éves férfival, akit azóta keresnek, hogy egy hónapja ismeretlen helyre távozott a helyi hajléktalanszállóról.”

„Holtan találtak egy férfit kazincbarcikai otthonában, az elsődleges adatok szerint a halálát kihűlés okozta. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság tájékoztatása szerint az 52 éves férfira lakása bejárati ajtajában, a földön fekvéssel találtak rá hétfőn. A vizsgálati eredmények szerint az elhunyt megbotlott a küszöbön, majd eszméletét veszítette, és a fűtetlen lakásban kihűlt.”

Két hír. „Friss” hír. Százszor ennyi ilyen „sztori” van Magyarországon.

„A fagyhalál a szegények holocaustja” – állítja a Magyar Szociális Fórum – Szociális Kerekasztal szervezője. Simó Endre szerint a tavalyi 86 halálos áldozatot követelő hideg az idén januárig elérte a 210-220 főt. Közülük 110-en az utcán vagy saját otthonaikban fagytak meg, míg a többiek kórházakban hunytak el.

Az április 15-ig tartó kilakoltatási tilalom nem elég, azonnali lakhatást, ellátást kell biztosítani ezeknek a kilátástalan helyzetben élő embereknek, amelyek során még határozottabb fellépést várunk el a kormánytól, többek közt a hitelező bankokkal szemben – mondta Simó Endre.

Az MSZF-SZF párbeszédet kezdeményezett a budapesti önkormányzatokkal,

ELTÜNTETIK A „PROBLÉMÁT”

Tarlós István november 3-án jelentette be, hogy december 15-ig rendet tesz a főváros kiemelt aluljáróiban. A hajléktalanok vagy önként, vagy rendőri „segítséggel” el is hagyták a Blaha Lujza teret, az Astoriát, a Ferenciek terét, a Nagyvárad teret, a Batthyány teret, a Nyugati, a Déli, a Keleti és a Kelenföldi pályaudvart, a Móricz Zsigmond körteret, az Örs vezér és a Flórián teret. Hova mentek?

Nos, a hajléktalanszállásokra alig száz ember jelentkezett be. A többiek hol vannak?

Kit érdekel...

Alkotmányjogi és humanitárius szempontból elvárható minimum, hogy az állam addig ne szankcionálja az „életvitszerűen utcán élést”, amíg nincs meg az éjjel-nappal, hétvégén is ténylegesen működő intézményes háttér, amely az utcán élő hajléktalanokat fogadni képes - írta Szabó Máté ombudsman Tarlós István főpolgármesterhez intézett levelében.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa levelében „a kifejezetten rendészeti jellegű megoldások előtérbe kerülésével, szemben az önkormányzatok felelősségvállalására, az intézményi háttér fejlesztésére” hívta fel a figyelmet. Egyben tájékoztatást kér a főpolgármestertől arról, milyen intézkedéseket kíván tenni a közeljövőben a fővárosi önkormányzat a hajléktalanság kezelésével kapcsolatban.

A levél december elején született, Tarlós úr azóta sem ért rá válaszolni...

„Mindig mindenki csak arra próbál törekedni, hogy most, momentán mit lehet kezdeni a hajléktalanokkal. Azzal viszont nem törődnek, hogy hosszútávon hogyan lehetne megoldani ezt a problémát” – nyilatkozta a híretrának Síró Benő, a Hajlék Egyesület elnökségi tagja.

„Így nem megszüntetik a problémát, hanem csak eltüntetik, hogy úgy tűnjön, rend van.”

MIT KELL TENNI?

1. Mivel a többség saját otthonában hűl ki, azonnali kormányrendelettel kell kötelezni a hatóságokat a veszélyeztetett emberek rendszeres látogatására és ellátásra.
2. Kötelezővé kell tenni az energia-szolgáltatást azok számára is, akik fizetésektelenek, és életük kerül veszélybe, ha kikapcsolják otthonukból a villanyt és a gázt.
3. Természetbeni támogatásban kell részesíteni a veszélyeztetett családokat, és egyedülállókat.
4. A hajléktalanokat azonnal fedélhez kell juttatni. Mivel a menhelyeken embertelen állapotok alakultak ki a túlszűfolttság miatt, fűtött középületeket, vasúti szerelvényeket, hálókocsikat kell a rendelkezésükre bocsátani! Nem kitiltani kell őket a vasúti várókból és az aluljárókból, hanem segíteni kell nekik abban, hogy olyan helyet találjanak, ahol reményük van az életben maradásra!
5. Szükség esetén, életük védelmében, biztonságos helyre kell „kényszeríteni” őket!

akik azonban mosolyogva hátrították a felelősséget, ugyanis „a lakhatási ellátás nem szerepel a kormány programjában”.

Simó szerint Magyarország számára jó példa lehetne Brüsszel, ahol a téli hidegben a hatóság fizikai erőt alkalmazva helyezi el az utcán élő embereket olyan biztonságos helyen, ahol a fagyhalál elől megmenekülhetnek. A gyakran zűrös, teljesen megtelt szociális menhelyekről kirekedő otthontalanoknak az új szabályozások értelmében ma már az aluljárók sem jelenthetnek túlélést.

Zlinszky János volt alkotmánybíró szerint nem lehet fontosabb érdeke jelen pillanatban az államnak, mint az élet védelme, amelyet akár a költségvetési tartalékból, de mindenképpen biztosítani kell a hajléktalanok számára. Zlinszky utalt arra, hogy az Alkotmányban egy olyan joghézag található, amely senkit nem kötelez az utcán élők ellátására. „A hajléktalanok számára soha nem készült olyan jogszabály, amely a törődést szolgálná, ezért ezt minél hamarabb szociális törvénybe vagy önkormányzati rendeletbe kell foglalni.” ■

ÜVÖLTŐ CSEND

Elmúlt a Karácsony. Kihuny a szívekben álszentül, vagy csak alig-alig pislogó szeretet lángja is.

Megszűntek a jótékonysági rendezvények, minimumra csökkentek az adományok, eltűntek a hangosan önreklámozó, „nagylelkű” patrónusok.

Csak a csend maradt, a magányos csend, a szegények csendje: a kapitalizmus végtelen ürességében visszhangzó csend.

Ki szól még ma is azokhoz - mikor már nincs propaganda-értéke a szavaknak -, akiknek legjobban szükségük van rá? Kevesen. Egyre kevesebben.

Pedig a rászorulókat egyre többen vannak.

Családok ezreinek nem jut ételre, italra, közüzemi számlára végképp nem.

Mi, akik még élünk valamicskét a szocializmusban, döbbenet bámulunk: ilyen nem történhet!

Emberek tucatjai fagynak meg az utcán, vagy akár a saját otthonukban.

Olyan információ ez, melyet a híradók már-már természetes, még ha sajnálatos tényként is közölnek.

Ökölbe szorul a kezem, bármikor ilyet hallok. Üvöltölni tudnék: hahó, van itt Valaki?!

Valaki, valaki, aki Ember?!

Valaki, aki bele mer gondolni a fagyhalottak méltatlan elmúlásába?! Aki el meri képzelni a kilátástalanság, magány, elszigeteltség, kirekesztettség ilyen mértékű, jéghideg érintését?

Közöny, törtetés, pénz. Ezek a mai rendszer értékei. Fúj! „Köpní kell!” Más apropóból, de helyesen írta az A. E. Bizottság nevű zenekar.

Köpní kell!

Ennyi aljasság láttán mi mást lehet?!

Most még keveset. Most még csak táblákkal állhatunk a bezárni készülő gyárak előtt, most még csak egy pohár forró teát, zsebünkben csörgő apró-fórintot adhatunk a rászorulóknak. Nekünk sem futja többre.

De hinni kell abban, hogy ezt az embertelenséget nem tűri végtelenségig a nép!

Az a generáció, amely közös erővel építette újjá a háború után az országot, s az a generáció, mely már abba született, hogy a fejet elfordítani a helyes magatartás – s mégis képtelen rá.

Lehetne megfelelő munkásszállókat építeni? Lehetne. Lehetne megfelelő szociális ellátást biztosítani az éhezőknek, a fagyoskodóknak? Lehetne.

Mi lenne az ára? Egy kicsivel több figyelem a társadalom részéről, egy kicsivel több gondoskodás az állam részéről, egy kicsivel kevesebb pénz a hatalmaskodók részére.

Túl egyszerű, ugye? Mégis tudom, hogy lehetne. Honnan? Ez is egyszerű. Mert már volt ilyen.

Nem nosztalgia, csak példa. Jó példa. Amit akár követni is lehetne, ha hagynák.

Nem kellene túl sok hozzá, pusztán annyi, hogy az állam ne csak jogaival éljen, de teljesítse kötelezettségeit is. Bár ez utóbbiak, ki tudja, meddig lesznek, ha megváltoztatják az Alkotmányt.

Lakhatás? Munka? Egészség? A kapitalizmus rég felülírta ezeket az állampolgári jogokat.

Vagyis jog van, csak lehetőség nincsen. Az másoknak, máshol, máshogyan jut.

A szegénynek joga van a maga magányában, büszke, de méltánytalan csendjében meghalni. Egyedül.

És ne akarjunk ütni értük?!

PEST MEGYE HARCRA KÉSZ

Az előző kormányzat – mivel meg akart felelni az uniós NUTS szinteknek - kialakította a régiós irányítást. Ez sem az ország gazdaságának, sem a régiók településeinek nem hozott jót, sőt látható az a sok hátrány, ami ebből fakadt.

Különösen súlyos a helyzet Pest megyében, melyet a Közép-Magyarországi Régióhoz csatoltak, s még nehezebb körülmények közé került.

A régióhoz tartozó kisebb települések háttérbe szorultak, mert minden esetben Budapestet részesítették előnyben, főként a pályázati pénzek elosztásánál.

Foglalkoznunk kell ezekkel a problémákkal, mert az emberek mindennapi életére vannak hatással!

A régiós felosztás pártunknak sem kedvezett. Törekednünk kellene arra, hogy a régiók helyett a hazánkban történelmi hagyományokkal rendelkező megyéket erősítsük meg.

Lényegesnek tartom Pest megye önállóbb cselekvési környezetének kialakítását, valamint a munka centralizálását a megyében, a hatékonyság növelése érdekében.

Közös cselekvés és a munka központosítása a megoldás!

A választási eredmények tükrében elmondhatjuk, hogy pártunknak szüksége van szélesebb bázisra, a párttagság létszámának növelésére.

Csak akkor jutunk előre, ha mindent megerősítjük a jelenlegi párttagsági közösségeket, és a valóban aktív, tetterre kész, dolgozni akaró tagokra építünk. Nagyon fontos, hogy szimpatizánsainkkal tovább építsük és erősítsük kapcsolatunkat.

Ennek meghatározó eleme a jó propaganda.

Erősebb reklám- és szakszerűbb marketing-eszközöket kellene alkalmaznunk.

Korszerű tudás, technika és módszertan nélkül nem építkezhetünk. És nem csak választási kampányban, hanem a mindennapokban kell élnünk ezekkel az eszközökkel!

Gyakrabban kell megszólítani a magyar népet, ismertté tenni számára pártunk politikáját, egy élhetőbb, becsületesebb Magyarország felé irányuló elképzeléseit.

Szükségesek az egyszerű, érthető nyelven írott szórólapok, az Internetes ismeretterjesztés és figyelemfelkeltés.

A fiatal korosztályt kell elsősorban megszólítani!

Sokkal hangsúlyosabbá kell tenni a szabadság és egyenlőség iránti elkötelezettségünket, ami egészen mást jelent, mint ami az utóbbi két évtizedben jellemző volt Magyarországra; nevezetesen az elnyomás, ügyeskedés, bűnözői magatartás a „magasabb körökben”, a dolgozó magyar emberekkel szembeni diszkrimináció.

Nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk a cselekvésre, mert csak a tettek hagynak mély nyomokat az emberekben. A szavak kikopnak az emlékezetből.

Harcoljunk a korrupció ellen, mely részünkről igazán hiteles cselekedet, mely az egész nép szimpátiáját bírja! Ez a méltó megfertőzi az élet minden területét, fesletté és züllötté teszi a társadalmat.

Legyünk hangosabbak, hogy minden nyíltszívű embertársunk meghallhasson, s minél hamarabb lerombolhassuk a becstelenül felépített hazai légvárakat!

A mi elkötelezett tagjaink húsz éve a becsület útját járták a legnehezebb helyzetekben is. Nekünk van jogunk, erkölcsi alapunk a kritikához.

„A folyó és a szikla összecsapásából mindig a folyó kerül ki győztesen – de nem erejének, hanem a kitartásának köszönhetően!”

Folytassuk tovább munkánkat az új esztendőben, erősen, kitartóan, mint a folyó!

NAGY SÁNDOR

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Munkáspárt pályázatot hirdet
embléma (logó)
grafikai tervezésére.

A pályázatok elkészítésénél kérjük figyelembe venni:

- a Munkáspárt név megjelenítését
- a párt hazafias, baloldali törekvéseit
- az emberközpontú szemléletmódot
- a társadalmi igazságtalanságok elítélését
- a dinamikus jövő-orientáltságot
- az internacionalizmus képviselését.

A pályázatokat 2011.02.15-ig várjuk – elsősorban elektronikus formátumban – az info@munkaspart.hu e-mail címre, illetve a Munkáspárt központjának (1082 Budapest, Baross u. 61.) címezve.

A díjnyertes pályázó 50 000 Ft jutalomban részesül, valamint az első tíz pályázat beadójával egyetemben könyvjutalmat és fél éves A Szabadság előfizetést nyer.

A FORRADALOM PROMÉTHEUSZA

Derkovits Gyula 40 esztendősen halt meg, akárcsak Dózsa György, a parasztvezér.

1918-ban lett a kommunista párt tagja. Hadirokkantként segélyből és asztalosmunkából tartotta fenn magát.

1923-ban Bécsben telepedett le, ahol a kommunista párt megbízásából elkészítette a magyar művészet egyik legjelentősebb alkotását, fő művét, a tizenkét fametszetből álló Dózsa-sorozatot.

Minden darabja óriási kincs, a címek is magukért beszélnek: Menetelők, Kaszafenő paraszt, Kapudöngetők, Felkelő paraszt, Dózsa a várfokon, Összecsapás, Leveretés, Máglyák, Dózsa a tüzes trónon, Verbőczy, Lőrincz pap, Leölt parasztok.

Történelmi tabló egy felkelés stációiról.

Pontos és tökéletes, szívszaggatóan magával ragadó!

1933-ban a Dózsa-témából hat darabos rézkarc-sorozatot is készített. Mindkettő politikai mondanivalója egyértelmű.

A parázsló szenvedély és lázas forradalmiság ötvöződik ezekben a merész alkotásokban.

Művei jórészt a Magyar Nemzeti Galéria őrzi, sírja a Fiumei úti Nemzeti Sírkert Munkásmozgalmi Pantheonjában található. Hamvait 1959-ben helyezték ide az Új Köztemetőből.

Derkovits műveiből Dózsa-illusztrációi a legismertebbek a világon.

Művészetében ötvöződik a kor uralkodó stílusirányzataival a magyar múltban gyökerező, élő fa szeretete.

Derkovits a fába lehelt tüzet, egy új kor Prométheuszaként.

FOGARASI ZSUZSANNA

Sándi Ferencné, Katika 100. születésnapját töltötte be. A budapesti kommunista asszonyt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke köszöntötte.

In memoriam – Zofál Károlyné

A Munkáspárt újbudai szervezetének tagjai nevében Farkas Ferenc, a kerületi szervezet elnöke december 29-én, az Erzsébeti temetőben szomorú szívvel búcsúztatta a közelmúltban elhunyt Zofál Károlynét, született Jakabfy Margitot.

Elvtársunk, Barátunk 1945 óta volt a párt tagja, aki példamutató, szerény életet élt, nem szégyellte hitvallását, politikai elkötelezettségét. Volt elve, hite, becsülete és egyenes gerince. Egyénisége érző szívet, emberszeretetet, szilárd, bátor jellemet takart és szolgálta azt az eszmét, melynek 19 éves korában, egészen haláláig, 84 éves koráig elkötelezte magát. Ennek jegyében hagyományozta végrendeletében lakását, üdülőjét, minden ingóságát a Munkáspártra. Élete, kitartó szorgalma példaértékű a mai ember számára.

Emléke szívünkben örökké élni fog!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

SZTÁLIN NEMET MOND AMERIKÁNAK

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

A MAGYAR SZOCIALIZMUS ÉS A VILÁG

1948-ban, három éves folyamatos küzdelem után a magyar kommunista és szociáldemokrata erők többségbe kerülnek. A hatalom a munkásság és a parasztság kezébe jut. A gazdaságban a magántulajdonon alapuló piacgazdaságot felváltja a közösségi tulajdon többségén alapuló szocialista gazdaság. Mai szóval élve rendszerváltás megy végbe, ám ezúttal a kapitalizmust váltják le, és teremtik meg a szocializmust. De vajon sikerül-e megtartani mindezt a tőkés erők támadásával szemben?

A magyar szocializmus sorsa - az elmúlt évtizedek tapasztalatai szerint - mindig két körülményen múlik: a hazai kommunista erők felkészültségén, akaratán, és a nemzetközi viszonyokon. Ha bármelyik nincs meg, nem győzhet a szocializmus.

Ha valamelyik tényező hiánya a győzelem után jelentkezik, akkor veszélybe kerül a szocializmus ügye. Ha a magyar munkásmozgalom 1945-ben nem rendelkezik egy kicsi, de tapasztalt, harcos gárdával, a kommunisták pártjával, aligha indulhatna el a szocialista forradalom, és aligha győzhetne 1948-ban. Ugyanakkor tény az is, hogy a szocializmus kivívása aligha lenne sikeres, ha a Szovjetunió nem nyeri meg a második világháborút,

SZTÁLIN ÉS MAO, 1949

és ezzel nem teremt kedvező nemzetközi feltételeket a magyar kommunisták hazai harcához.

Később, 1956-ban nemcsak a Szovjetunió, Kínán és más nemzetközi tényezőknél múlik, hogy sikerül megvédeni a magyar szocializmust. Döntő tényező, hogy 1956-ban Magyarországon találni olyan kommunista erőt, amely élére áll a szocializmus megvédésének.

1989-90-ben, mint ma már tudjuk, sikerül megdönteni a szocializmust. Miért? Azért, mert hiányoznak a nemzetközi feltételek is, sem a Szovjetunió, sem Kína nem áll a magyar szocializmus mellett, és hiányzik a harcra képes magyar kommunista párt is.

REVÁNSOT BÁRMI ÁRON!

Most azonban még az 1950-es években vagyunk. A tőkés világ vezetői pontosan tudják, hogy a második világháború örösi veszteség számára. 1941-ben Hitler azért indul el Moszkva felé, hogy megsemmisítse a szocializmust. Ennek minden tőkés örül. De a tervük nem jön be. A Szovjetunió megnyeri a háborút.

Miért rossz ez a kapitalizmusnak? Először is azért, mert egy sor országban ezentúl nem érvényesek a kapitalizmus törvényei. A tőkés országokban a munkások,

a dolgozók csak szavazhatnak, de nem dönthetnek saját sorsukról.

A szocializmusban a dolgozó ember maga is ott van a parlamentben, s dönt, nem csak szavaz. A tőke nem törődik a dolgozójával, míg a szocializmusban azt nézik, hogy mi jó az embernek; ezért indul el első perctől kezdve a teljes foglalkoztatás programja, az ingyenes oktatás, az ingyenes egészségügy.

Mondhatni erre, hogy később Svédországban, Németországban, Franciaországban és több más tőkés országban is tesznek ilyen lépéseket. Ez igaz, de miért?

Azért, mert a szocializmus első sikerei arra biztatják a tőkés országok dolgozóit, hogy harcolják ki maguknak ezeket vagy hasonló vívmányokat. A tőke ezért az 1950-es évektől egyre több engedményre kényszerül. Pénzt ad a jóléti kapitalizmusra, mivel fél attól, hogy a szocializmus példája ragadós lesz. Ma, amikor az európai szocialista rendszereket megdöntötték, nincs ilyen kényszerítő erő.

Az EU-ban éppen ezért folyik mindenütt a munkaidő és a nyugdíjkorhatár felemelése, a szociális intézmények privatizációja, a dolgozók jogainak korlátozása.

Másodszor, a tőke elveszíti piaci jelentős részét. A tőke számára elvesz Magyarország, Lengyelország, Csehország, Bulgária, Románia, Jugoszlávia, Albánia, majd Kína is. A külföldi cégeket nemzeti tulajdonba veszik.

Magyarországon például 1945 előtt a külföldi tőke részesedése meghaladta az 50 százalékot a textiliparban, a vegyiparban, a gáz- és villamosági vállalatoknál, sőt a helyi közlekedésben is. Ugye, ismerős?

Ennek a fordítottja megy majd végbe 1990 után, amikor a külföldi tőke megszerzi a magyar bankrendszer 70 százalékát,

a gépipar 80 százalékát, a villamos energia, gáz, hő, vízellátás 75 százalékát.

A kapitalizmusnak 50 év kell ehhez, de a revás az 50-es években kezdődik.

Harmadszor, a második világháború felgyorsítja a gyarmati rendszer felbomlását. Megszűnik az angol, a francia gyarmatbirodalom, amely évszázadokon át adja azt a gazdagságot, amit ma Londonban, Párizsban megcsodálhatunk.

A tőkés világ tudja, hogy a gyarmatokat nem lehet visszaszerezni addig, amíg a szocialista országok léteznek. 1990, azaz a szocializmus megdöntése után majd akadálytalanul indul el az újgyarmatosítás. Bábállamok születnek Koszovóban, Bosznia-Hercegovinában, Afganisztánban és másutt.

De ehhez előbb le kell győzni a szocializmust.

SZTÁLIN NEMET MOND AMERIKÁNAK

A tőkés erők minden vonalon támadást indítanak. A támadás kiterjed a katonai területre, a gazdasági háborúra, az ideológiai harcra. Az USA és a tőkés világ arra számít, hogy a Szovjetunió kivérezett a második világháborúban, és nem lesz ereje felvenni a versenyt.

A szovjet vezetés kétféle választ adhat: a ténylegesen nehéz helyzetből kiindulva lemond a harcról, engedményeket tesz a tőkés világnak, s a végén megadja magát.

A másik megoldás a harc, a küzdelem, minden erő bevetésével. Ekkor a Szovjetunió vezetője még Joszif Visszarionovics Sztálin. Már nem fiatal, 1922 óta vezeti a szovjet kommunistákat. 1949 decemberében ünneplik 70. születésnapját.

A moszkvai ünnepeken nem más ül mellette, mint Mao Cetung, a győztes szocialista Kína vezetője. Erre felfigyel a tőkés világ. Nos, Sztálin és a Szovjetunió döntése világos: Nyet! - azaz nem fekszünk le az USA-nak. 1953-tól, Sztálin halála után majd némileg változik a helyzet. Az utód, Nyikita Szergejevics Hruscsov egyezkedni akar majd az USA-val. De még nem ott tartunk.

Sztálin és a szovjet vezetés döntése kikényszerített válasz. Válasz Churchill 1946-os fultoni beszédére, válasz az egész hidegháborús politikára.

Még 1945-ben egyesek azt tanácsolják Sztálinnak, hogy a szovjet csapatok német területről indítsanak azonnali támadást, és döntsék meg a tőkés rendszereket

Nyugat-Európában. Sztálin a világforradalom híve, de nem megy bele ilyen kalandorságba. De nem akarja azt sem, hogy a tőkés erők győzzék le a szocializmust.

1945-ben az USA felrobbantja az első atombombát. Sztálin a Kremlbe rendeli Igor Vasziljevics Kuresatovot, a szovjet atomprogram vezetőjét, s utasítja: gyorsítsák fel a munkát. Bármilyen áron!

1949-re a Szovjetunió is rendelkezik atomfegyverrel. Később meglesz a hidrogénbomba is, és ez óvatosságra inti az USA-t. Az USA azonban még erősebb, erőegyensúlyról még nem lehet beszélni. Az USA el tudja juttatni repülővel a bombáit a Szovjetunióba, mivel Japánban, Törökországban vannak amerikai bázisok. A Szovjetunióknak nincsenek az USA közelében bázisai, repülővel nehézkes a célba juttatás. Rakéták viszont még nincsenek.

A feladatot Szergej Pavlovics Koroljov, a szovjet űrprogram vezetője oldja majd meg. 1957-re elkészülnek az első interkontinentális rakéták.

Az USA területe többé nem sérthetetlen.

SZOVJET ATOMFEGYVER MAGYARORSZÁGON

A szovjet atomprogramban Magyarországnak nem kell részt vennie. Magyarország területén ekkor még nem helyeznek el atomfegyvereket. Nincs rá szükség. Később, amikor a közep-hatótávolságú rakéták megjelennek, magyar területre is hoznak nukleáris tölteteket, hasonlóan ahhoz, ahogy az USA rendelkezett ilyen eszközökkel Németországban.

Annál inkább érinti Magyarországot a hagyományos fegyverek terén folyó küzdelem. Az 1950-es években az akkori technikai szinten az erősen felfegyverzett nagy hadseregek jelentenek védelmet. A Magyar Néphadsereg létszámát gyorsan növelik, és megközelíti a 300 ezer főt. Ez azt is jelenti, hogy Magyarországnak

MÁJUS ELSEJE BUDAPESTEN, 1952

egyre nagyobb anyagi forrásokat kell a honvédelemre fordítania.

Magyarországot is érinti a tőkés erők másik taktikája: a helyi háborúk kirobantása. Az USA tudja, hogy bármennyire nincs erőegyensúly, azért egy nagy háború a szocializmus ellen kockázatos lenne. Ekkor indulnak el a helyi háborúk.

„A világalomra törő amerikai imperialisták a Távol-Keleten támadó háborút kezdtek a koreai nép ellen” - mondja ki az MDP II. kongresszusa határozatában. Magyarország egy kórházzal segíti a koreai népet. Az eredmény, ha szabad ezt mondani, 1: 1.

Korea a mai napig megosztott, nincs béke sem, de a tőkés erők nem tudják eltiporni a szocialista Koreát.

A háború legkeményebb része azonban a lélektani háború. Bécs nemzetközi kémközponttá válik. Az USA-ban kémkedés vádjával halálra ítélik és kivégzik a Rosenberg házaspárt. Az USA-ban Joseph McCarty szenátor bejelenti: ő tudja, kik a kommunisták az ország politikai és szellemi életében. A hivatalos hatalom teret ad neki. Magyarországon kémkedés vádjával halálra ítélik és kivégzik Rajk László belügyminisztert, a párt „üdvöskéjét”. Mi a köze az egyiknek a másikhoz? Erről olvashatunk következő számunkban. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. A hidegháborút a tőkés világ kezdte a szocializmus ellen, és nem fordítva!
2. A magyar szocializmus sorsa mindig két körülményen múlik: a hazai kommunista erők felkészültségén, akaratán, és a nemzetközi viszonyokon.

AFGANISZTÁN: KIVONULÁS HELYETT BEVONULÁS

Az Egyesült Államok újabb 1400 tengerészgyalogost vezényel Afganisztánba.

Barack Obama egy évvel ezelőtt 30 ezres erősítést küldött a közép-ázsiai országba, ahol jelenleg mintegy 97 ezer amerikai katona állomásozik. Az új erők Afganisztánba vezénylése nem kis meglepetést okozott, mert az Egyesült Államok és a többi NATO-ország a szövetség decemberi, lisszaboni csúcstalálkozóján a meghirdetett tervek szerint 2014-ben befejeződő kivonulás stratégiájáról tanácskozott. Ennyit ér Obama szava...

A tizedik éve tartó afganisztáni háborúban a tálibok elleni koalíció mintegy 2300 katonája vesztette életét, akiknek kétharmada amerikai volt – eddig négy magyar katona halt meg.

A NATO tavaly szenvedte el legnagyobb veszteségeit Afganisztánban a kilenc éve tartó háború során, de az észak-atlanti szervezet szerint ez nem a kudarc jele, hanem egy időszak sajnálatos szükségszerűsége.

Joseph Blotz tábornok, az afganisztáni nemzetközi biztonsági

erő szóvivője úgy látja, hogy veszteségeik nem stratégiájuk kudarcra, hanem éppen annak ellentéte.

Sajátos logikája szerint ez az új, kivonulást előkészítő stratégia szükségszerű velejárója, „mielőtt a helyzet javulna, sajnos rosszabbodott, ahogy azt 2010 végén tapasztalni lehetett”. ■

A NYUGAT FELFORGATNÁ BELORUSSZIÁT

Az Európai Unió újabb szankciókat akar bevezetni Belorusszia ellen. Az indok a szokásos: csaltak az elnökválasztásokon, utána pedig feloszlatták az ellenzéki tüntetést, ráadásul sérült a sajtószabadság.

Igaz ez?

Brüsszel és Washington számára a válasz tökéletesen közömbös.

Ők meg akarják dönteni a belorusz rendszert, mert az politikai és gazdasági függetlenségre törekszik, ráadásul ismét jó viszonyt ápol Moszkvával.

A Nyugat képmutatását jól mutatja, hogy egy éve a Minszkben egymásnak kilincset adó uniós diplomaták még „demokratizálódásról” és „a média javuló helyzetéről” beszéltek, miközben a helyzet szemernyi sem különbözött a maitól.

Csak akkor Alekszandr Lukasenko belorusz elnök éppen kutya-macska barátságban volt Oroszországgal, Minszk nem volt hajlandó engedni a Kreml gazdasági nyomásának, nem adta el gázcégét Putyin és Medvegyev Gazpromjának.

Brüsszelben akkor úgy érezték, itt a lehetőség, hogy Belorussziát a saját oldalukra állítsák, Lukasenko akkor már szinte kedves figura lett a nyugati sajtóban. Ha marad a rossz viszony

az oroszokkal, ha Lukasenko beengedi Belorussziába a nyugati cégeket, hagyja az ország kifosztását, a privatizációt, annyi és olyan ellenzéki tüntetést oszthat fel, amennyit csak akar. S még az sem zavarná az Európa Unió illetékeseit, ha mindössze egyetlen újság jelenne meg Minszkben.

LUKASENKO PUTYINNAK
SEM ENGEDETT

Lukasenko azonban nem engedett sem Brüsszelnek, sem Oroszországnak, kijátszotta egymás ellen a nyugati és keleti tőkés érdeket. Úgy egyezett ki az oroszokkal is, hogy hazája továbbra is viszonylag olcsó gázt kapjon, ráadásul energiavállalatát is megtartja. A hoppon maradt Nyugat ezért indított most médiahadjáratot Belorusszia ellen.

S végül tisztázzuk az első kérdést is. A decemberi belorusz választások semmivel sem voltak kevésbé demokratikusak, mint mondjuk a magyarországiak. Sőt, Minszkben például volt az elnökjelöltek között tévévita is, az ellenzék szabadon megjelenhetett

a médiában. A nyugati választási megfigyelők sem tudtak semmi igazán komolyat felhozni a választásokkal szemben, egyik legfőbb vádjuk az volt, hogy volt választási körzet, ahol büfé is működött, s ez állítólag arra szolgált, hogy többen menjenek el szavazni.

Ami nyilván rendkívül módon antidemokratikus...

Nézzük a következő „vádpointot”. Az ellenzéki tüntetés „erőszakos szétverését” – már a megfogalmazás is gyomorforgató, hiszen például miért nem jutott eszükbe ezeket a jelzőket használni, amikor Róma és London utcáin lovas rendőrökkel és gumilövedékekkel oszlatták fel a diákokat?

A minszki ellenzéki tüntetést azután oszlatták fel, miután a tömeg elkezdett randalírozni, kövekkel dobálták a választási irodát, betörték az épületbe.

Nyílt titok, hogy nyugati diplomaták erősen javasolták az ellenzéki jelölteknek, hogy provokálják a rendőrséget, szítsanak botrányt, hogy majd az „európai média emberi jogokat és sajtószabadságot kiálthasson”.

Ennyit az Európai Unió demokrácia-felfogásáról.

VILÁG FIATALJAI, EGYESÜLJETEK!

„Győzzük le az imperializmust a világbékéért, a szolidaritásért, és a szociális átalakulásért!” – ez volt az első számú jelszava a december végén Johannesburgban rendezett 17. Világifjúsági Találkozóznak.

A fesztiválnak különös hangulatot adott, hogy abban az országban rendezték meg, ahol pont húsz éve szabadult ki börtönéből Nelson Mandela, és bukott meg a világ egyik legmocskosabb elnyomó rendszere.

A dél-afrikai VIT-en a világ 126 országából több mint 17 ezren vettek részt.

A zömében baloldali politikai szervezetek és diákszövetségek küldöttei között Magyarországot egyedül a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség képviselte. Az egyhetes fesztiválon a fiatalok szemináriumokon, műhely-beszélgetéseken tárgyalták meg, hol és mit jelent ma a munkanélküliség, mik az oktatás problémái.

Előadások hangzottak el a gyermekek és nők jogairól, a rasszizmusról, az idegengyűlöletről. De ami talán ennél is fontosabb, a világ fiataljai megismerhették egymást, személyesen is tapasztalhatták, hogy a tőke eszközei ugyan világszerte különböznek, célja azonban mindenhol az elnyomás és kizsákmányolás.

„A Baloldali Front iránt is meglepően nagy volt az érdeklődés. Magyarország, a magyar fiatalok élete felől sokan kérdeztek, s örültek, hogy van, aki képviseli hazánkat” – számolt be a fesztiválról a Szabadságnak Hosszú András.

A Front külügyi felelőse Johannesburgban felújította a régi kapcsolatokat a környező országok baloldali ifjúsági szervezeteivel, a cseh- és lengyel ifjúkommunista szövetségekkel konkrét akcióról, szorosabb együttműködésről is szó esett.

A Baloldali Front ismét kapcsolatba került Németország, Spanyolország, Ukrajna, Görögország, Ciprus és Oroszország marxista fiataljaival, valamint a távol-keleti kommunistákkal, köztük Észak-Korea és Vietnám forradalmi ifjúságával.

Ezen országok szervezeteivel a Front a közeljövőben a nagy távolságok ellenére is szeretné szorosabbra fűzni kapcsolatait.

Külön színfoltja volt a 17. Világifjúsági Találkozóznak, hogy a volt Jugoszlávia tagállamainak fiataljai egységesen vonultak fel a megnyitó ünnepségen, egységesen képviselték az „új Jugoszláviát”.

Hosszú András a velük folytatott beszélgetések nyomán így nyilatkozott: „Hosszabb és közelebbi távon is hasznos szövetségeseink lehetnének, mind a földrajzi közelség, mind a gazdasági és politikai helyzet hasonlósága miatt”.

„A Vasas művelője”

A Vasas Művelőegyesület Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12.
Megközelíthető a 4-6-os villanossal a Rákóczi térig)

**VASAS – EZREDDVÉG
ZENÉS IRODALMI ESTEK**
XIX. évad első előadása
2011. január 28-án (pénteken) 17 órai kezdettel

*Magyar rapszódia
Erkel Ferencre és Liszt Ferencre emlékezünk*

Közreműködik:

Arató Mária a Magyar Állami Operaház magánénekes
Hegedűs Valér zongoraművész
Kassai Franciska előadóművész
Sárközy Kálmár a Magyar Állami Operaház magánénekes

Házigazda:
Baranyi Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas író, műfordító

A műsor támogatói:

NEMZETI ERŐFORRÁS MINISZTERIUM
Területi Művelődési Intézmények Egyesülete

Vasas Szabadoszrati Szövetség, Vasas Művelőegyesület Alapítvány

Művelőegyesületünk közreműködésével és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványával
(VII., Magdolna utca 5-7.) valamint a helyszínen kapható!

A jegyek ára egységesen 300,- Ft

Műsor előadását támogatja a Vasas Központi Könyvtár Alapítvány

EU-ELNÖKÖK LETTÜNK

ÉZT LÁTJÁK ELŐSZÖR A MAGYARORSZÁGRA ÉRKEZŐ UNIÓS DIPLOMATÁK. EZ FERIHEGYEN AZ ÚJONNAN LÉTREHOZOTT EURÓPAI UNIÓS ELNÖKSÉGI TERMINÁL. NO KOMMENT...

A MAGYAR UNIÓS ELNÖKSÉG EGYIK JELKÉPE, EGY IDE-ODA BILLEGŐ KERÉKALSÓ. SEMMIRE SEM JÓ, DE LEGALÁBB SOKBA KERÜLT.

KEZDŐDIK A MULATSÁG, ÍGY FOGJUK FEL A MAGYAR EU-ELNÖKSÉGET – MONDTA ORBÁN VIKTOR JOSÉ-MANUEL BARROSÓNAK, AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG ELNÖKÉNEK A BUDAI EU-KÖZPONT MEGNYITÁSÁKOR. ŐSZINTE PILLANAT VOLT.

ORBÁN VIKTOR ÁTVESZI AZ UNIÓS ZÁSZLÓT A PARLAMENTBEN. CSAK NEM TALÁLTA, HOL FOGJON HOZZÁ.

MAGYAR KATONA, UNIÓS KATONA. AFGANISZTÁNBAN EGYRE MEGY.

EU-TERMINÁL, EU-SZÖNYEG. EGYÜTT TAPOSSUK...

KELL A JÓ ORSZÁG-IMÁZS: HUSZÁRNAK ÖLTÖZTETETT PISILŐ FIÚ BRÜSSZELBEN.

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspart.hu;
személyesen: minden pénteken 10-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 406.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.